

Begrundelse

Spørgsmålet retter sig imod den nylig offentliggjorte rapport »Familier og indkomster«, Økonomiministeriet, juni 1996. Højkonjunktur må anses at være en ekstern faktor i forhold til skattereformen. Der ønskes derfor en oversigt, hvor højkonjunktorens andel af stigningen i den disponible indkomst fremgår. Svarene udbedes i skemaform, hvoraf det særskilt fremgår, hvor meget højkonjunktoren har påvirket den disponible indkomst.

Svar (2/7 96)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Spørgsmålet refererer til Økonomiministeriets rapport »Familier og indkomster« fra juni 1996. Den ret stærke økonomiske opgang fra midten af 1993 til begyndelsen af 1995 har givet sig udslag i højere beskæftigelse og lavere arbejdsløshed. Således skønnes beskæftigelsen på det ordinære arbejdsmarked at stige med 65.000 personer fra 1993 til 1996. Samtidig ventes antallet af ledige at falde med ca. 94.000 personer i samme periode, jf. Økonomisk oversigt, maj 1996. Sådanne ændringer vil imidlertid ikke i sig selv ændre på resultaterne af familietyperegningerne, der belyser forholdene for familier, der hele tiden er i samme situation. Udviklingen i den disponible indkomst ifølge familietyperegninger påvirkes derimod af ændringer i timelønninger, inflation og rente samt af ændringerne i lovgivningens satser og beløbsgrænser.

Det er imidlertid ikke muligt at svare fyldestgørende på spørgsmålet om, hvor meget af stigningen i de disponible indkomster der kan henføres til konjunkturudviklingen i perioden.

Regeringens reformpakke »Ny kurs« fra maj 1993 satte gang i økonomien efter den lange forudgående lavvækstperiode. Der er ikke grundlag for i familietyperegninger at sondre mellem effekten af disse indgreb og af en underliggende konjunkturudvikling.

Hertil kommer, at selv om der utvivlsomt er en sammenhæng mellem den økonomiske aktivitet og lønstigningstakten, er denne sammenhæng usikker med hensyn til både den præcise styrke, hvormed en ændring i den økonomiske aktivitet påvirker lønstigningstakten, og tidsprofilen i stigningerne. Endvidere afhænger sammenhængen af fleksibiliteten på arbejds-

markedet, og her har arbejdsmarkedsreformerne og initiativerne på uddannelsesområdet netop haft det sigte at øge fleksibiliteten, så der kan opnås en større fremgang i beskæftigelsen uden at forstærke lønstigningstakten.

Spm. nr. S 2685

Til økonomiministeren (20/6 96) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Hvordan ville de enkelte familiers regnestykke i Økonomiministeriets rapport »Familier og Indkomster« se ud, hvis hver lønmodtager er bilejer og hver har 30 km til arbejde (tur-retur)?«

Begrundelse

Spørgsmålet retter sig imod den nylig offentliggjorte rapport »Familier og indkomster«, Økonomiministeriet, juni 1996. Da de to absolut største enkeltposter på budgettet for en familie er hus og bil, synes det mærkværdigt, at der kun specifikt er taget hensyn til hus. Der ønskes en opgørelse over udviklingen i disponible indkomster under specifik hensyntagen til bilejere. Dette skal inkludere grønne afgifter, mistede fradrag, optagelse af billån etc. Svarene udbedes i skemaform, hvoraf det særskilt fremgår, hvor meget bilejeres disponible indkomst er påvirket.

Svar (2/7 96)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Familietyperegningerne i »Familier og indkomster« inkluderer ikke andre udgifter end bolig- og daginstitutionsudgifter; udgifter til bil er således ikke inkluderet. Hovedformålet med familietyperegningerne er at vise niveauet for og udviklingen i den disponible indkomst (det vil sige, hvor meget der er til rådighed til forbrug efter de faste udgifter) for et panel af familier. Regningerne vil være påvirket af løn, inflation og rente samt af generelle regler for skatter og overførselsindkomster.

I »Familier og indkomster« vises udviklingen i den disponible realindkomst før boligudgift, efter boligudgift, og efter bolig- og daginstitutionsudgifter. Effekten af de grønne afgifter på bl.a. benzin er belyst som en gennemsnitlig virk-